

PUHE
BASMANNAJAN, LEFORTOVON, ALEKSEJEVSKIN
JA SOKOLNIKIN KAUPUNGINOSIEN
PUOLUEJAOTTOMASSA TYÖLÄISTEN
JA PUNA-ARMEIJALAISTEN KONFERENSSISSA
SYYSKUUN 3 pnä 1919

Toverit! Sallikaa minun tervehtiä teidän puoluejaotonta työläisten ja puna-armeijalaisten konferenssianne ja samalla myös punaisten tykistökomentajain kurssien päästökkäitä. Tämä kokous on kutsuttu koolle käsittelemään valtiojärjestelmämme ja valtiokoneistomme lujittamiseen liittyviä kysymyksiä.

Kaikissa maissa työläisjoukot ovat sorretussa asemassa. Ne eivät voi käyttää kapitalistisen kulttuurin hyvyiksiä, vaikka juuri työtätekevien joukkojen pitäisi olla kaiken valtioelämän perustana. Toverit, työtätekevät joukot muodostavat meillä Neuvostotasavallan perustan ja maaperän. Kun työtätekevät olivat saaneet voiton helmikuussa 1917, perustettiin kautta Venäjän heti Neuvostoja. Neuvosto-aate syntyi ensi kerran jo 1905 eikä 1917. Jo silloin oli olemassa työläisten edustajain Neuvostoja. Lokakuun kumouksen jälkeen kaikkien maiden työläiset ottivat Neuvostovallan vastaan myötätuntoisesti. Se johtui syvistä sisäisistä syistä.

Toverit, sallikaa minun pysähtyä tarkastelemaan Neuvosto-Venäjän valtiollisen elämän tärkeimpiä perustoja. Minulla ei ole tarkkaa aineistoa valaistakseni tasavaltamme taloudellista tilaa; tätä kysymystä ja varsinkin työläisten ja talonpoikain hallituksen elintarvikepolitiikkaa tulevat kaiketi käsittelemään toiset selostajat; minä koskettelen ainoastaan sen poliittista puolta.

Saadaksemme paremmin selville Neuvostovallan perusolemuksen, meidän täytyy katsahtaa menneisyyteen, kiinnittää huomiomme vallankumouksemme kulkuun alkaen vuodesta 1917. Vallankumouksessamme on ollut kaksi

vaihetta: toisena oli Neuvostovaltaa edeltänyt Kerenskin aika ja Kornilovin kapinaliike¹ ja toisena — Kaledinin, Koltshakin ja Denikinin kapinaliikkeen vaihe², jolloin pyrittiin hävittämään Neuvostovaltaa. Puolueeseen kuulumattoman, mutta työtä tekevän työläisen ratkaistavaksi herää pakostakin kysymys, mistä syystä meillä nämä kaksi vaihetta muodostuivat ja miksi ne liittyivät toisiinsa.

Toverit! Harkitkoon jokainen työläinen, jokainen puna-armeijalainen, jokainen työtätekevä sitä, miksi Neuvostovaltaamme syytetään terrorista, miksi sanotaan, että bolshevikit ovat diktaattoreja, että bolshevikit ovat hurjumuksia. Toisaalta jokainen työtätekevä kysyköön itseltään, minkä vuoksi Kerenskin, Kaledinin ja Koltshakin valta kaatui niin helposti. Te kaikki tiedätte, että Kerenskin valtan aikana kautta Venäjän oli työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostoja, mutta samanaikaisesti koko valta oli porvariston käsissä. Porvaristoa tukivat liittolaiset, jotka tahtoivat, että Venäjä jatkaisi sotaa, ja Venäjän porvaristo itse oli halukas jatkamaan sotaa saadakseen Dardanellit. Juuri siksi menshevikkien ja eserrien tukema Kerenskin porvarillinen hallitus ei halunnut eikä voinutkaan julkaista Nikolai Verisen hallituksen ja sen liittolaisten kesken solmittuja salaisia sopimuksia. Siten porvaristo menshevikkien ja eserrien avustamana piti petoksella työtätekeviä joukkoja valtansa alla.

Te kaikki muistatte, että vuoden 1917 vallankumouksen alussa Neuvostoissa oli vähän bolshevikkeja. Muistan että kesäkuussa, Neuvostojen I edustajakokouksen päivinä bolshevikkeja ei ollut edes seitsemättä osaa. Bolshevikit voivat vaikuttaa työtätekeviin turmelevasti,— sanoivat meistä porvaristo ja niin sanotut sosialistiset menshevikki- ja eserräpuolueet. Mutta mitä teki sillä välin Kerenskin porvarillinen hallitus? Se ruokki työtätekeviä joukkoja pelkillä lupauksilla, joita ei kuitenkaan toteutettu käytännössä. Maalakia ei annettu. Kun sitten maakomiteat yrittivät ottaa tilanherroilta maan jakaakseen sen köyhille talonpojille, niin nämä maakomiteat vangittiin. Työtätekeville alkoi selvitä, ettei tuo valta anna heille mitään. He alkoivat käsittää, että vain heidän oma valtansa, työläisten ja talonpoikaisköyhälistön valta, voi antaa heille jotain.

Samaan aikaan Kornilov aloitti sotaretkensä Pietariin. Kornilovin sotaretki ei ollut satunnainen: sen aiheutti

petospolitiikallaan Kerenskin hallitus, joka kaiken aikaa pyrki sovittamaan tilanherrat ja talonpojat, työtätekevät ja riistäjät, työn ja pääoman. Ja juuri silloin tilanherrat, upseerit ja kapitalistit päättivät ottaa lopullisesti kaiken vallan käsiinsä. Sen vuoksi Kornilov aloittikin sotaretkenensä. Neuvostot oivalsivat vaaran ja liittyivät yhteen Kornilovia vastaan. Mutta kun Kerenskin porvarillinen hallitus jatkoi tämänkin jälkeen petospolitiikkaansa, niin työväenjoukkojen valveutuneisuus alkoi nopeasti kasvaa ja samanaikaisesti jo ennen Lokakuun vallankumousta alkoi lisääntyä nopeasti bolshevikkien lukumäärä Neuvostoissa. Kun sitten Lokakuussa otimme vallan käsiimme, niin Smolnassa³ maleksivat menshevikit ja eserrät uhkailivat meitä, että rintamajoukot tulevat ja pyyhkäisevät meidät pois maanpinnalta. Vastaukseksi me vain nauroimme heille vasten kasvoja, sillä tiesimme, että työtätekevät joukot käsittävät selityksemme ja kannattavat työtätekevien valtaa, siis Neuvostovaltaa. Ja todellakin, kun Pietariin saapui lukuisia edustajistoja rintamalta ja kun me selitimme niille asiaintilaa, ne siirtyivät kaikki meidän puolellemme. Teille — työtätekeville, puolueeseen kuulumattomille — se on havainnollinen opetus. Jokaisen työtätekevän, jokaisen työläisen, jokaisen puna-armeijalaisen on otettava oppia Kerenskin hallituksen historiasta, hallituksen, joka — toistan sen — tahtoi sovittaa tilanherrain ja talonpoikain, työläisten ja isäntien, työn ja pääoman edut.

Tuntui kuin Kerenskin hallituksen olisi pitänyt olla voimakas, koska sitä olivat luvanneet tukea liittolaismaiden porvarilliset hallitukset, mutta se hajosi. Kerenskin hallitus hajosi, koska se pysytteli pystyssä petoksen voimalla eikä sillä ollut maaperää jalkainsa alla. Kerenskin hallitus lupasi työtätekeville toimittaa yleiskansalliset vaalit, mutta vain sokaistakseen näillä vaaleilla työtätekevien joukkojen silmät ja kääntääkseen niiden huomion pois todellisesta asiaintilasta. Sen vuoksi Lokakuun kumouksen jälkeen, kun proletariaatti itse otti vallan käsiinsä, se järjesti ensi vuorossa omat hallintaelimensä — työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostot.

Työläisten ja talonpoikain hallitus kieltäytyi heti jatkamasta Kerenskin porvarillisen hallituksen petospolitiikkaa. Ensi työkseen Kansankomissaarien Neuvosto julkaisi ne salaiset sopimukset, jotka Nikolai Verisen hallitus oli

solminut entisten liittolaistemme kanssa. Työläisten ja talonpoikain hallitus julisti avoimesti, ettei se halua enää jatkaa sotaa porvariston etujen vuoksi, ja piittaamatta mistään porvariston palkkarenkien, menshevikkien ja eserrien keksimistä parjauksista ehdotti kaikille sotaikäyville maille rauhanneuvottelujen aloittamista. Kaikkien maiden työläiset näkivät silloin, ettei Neuvostovalta halua jatkaa sotaa. Solmittiin Brestin ryöstörauha ⁴, johon saksalaiset saalistajat pakottivat aseettoman Venäjän. Kaikkien maiden valvutu-neissa työläisjoukoissa kasvoi ja levisi yhä laajemmalle myötätunto Neuvostovaltaa kohtaan. Ja kun Ententen porvarilliset hallitukset pakottivat saksalaiset ryövärit allekirjoittamaan vielä raskaamman ryöstörauhan ⁵, niin kaikkien maiden työläiset käsittivät, että heitä oli koko ajan petetty. Työläiset alkoivat yhä enemmän kohottaa ja voimistaa ääntään niitä vastaan, jotka olivat pettäneet heitä koko ajan. He alkoivat vaatia työtätekevien joukkojen — työläisten ja talonpoikain — vallan, Neuvostojen vallan pystyttämistä.

Juuri sen vuoksi menshevikkien ja eserrien tukemien Kerenskin ja Koltshakin porvarillinen valta kaatui niin pian. (Tehän kaikki tiedätte, että menshevikki Maiski kuului Siperian hallitukseen ⁶.) Niin menshevikit, eserrät kuin tshekkoslovakialaisetkin ⁷, jotka saivat tukea ulkomaiselta porvaristolta, — kaikki ne liittoutuivat ensin taistelemaan bolshevikkeja vastaan ja sitten rakentamaan yleiskansallista demokraattista valtiovaltaa. Entä mitä me kuitenkin näemme? Koltshakin tyyppiset upseerit ovat hajottaneet Perustavan kokouksen Siperiassa ja pystyttäneet upseerien, kapitalistien ja tilanherrain vallan. Näin siis Siperian työtätekevät joukot ovat tulleet kokemuksen perusteella huomaamaan, että heitä petetään, ja juuri sen vuoksi Punaisen Armeijan onnistuikin niin lyhyessä ajassa vallata koko Siperia, sillä Siperian työläiset ja talonpojat tulivat nyt itse auttamaan Punaista Armeijaa.

Toverit, nyt pitää ajatella, miksi bolshevikkien sanotaan harjoittavan väkivaltaa, miksi heitä sanotaan diktaattoreiksi. Miksi kaikki ne, jotka kulkivat menshevikkien, eserrien, tshekkoslovakialaisten ja Koltshakin mukana, kohta loittonivat heistä? Miksi Siperian hallitukseen kuuluneet tilanherrat, kapitalistit ja upseerit, heti kun olivat saaneet vallan käsiinsä Siperiassa, ajoivat menshevikit ja

eserrät tiehensä ja panivat heidän tilalleen Koltshakin? Miksi tämä hallitus, joka sai tukea kaikilta tahoilta, hajosi niin pian? Siksi että sen kaikki sanat, kaikki teot olivat pelkkää valhetta ja petosta. Siksi että tämän hallituksen jäsenet eivät pitäneet sanaansa, eivät antaneet kansalle Perustavaa kokousta eivätkä kansanvaltaa enempää kuin mitään muutakaan demokraattista valtaa; he pystyttivät hallinta-alueellaan tilanherrain ja upseerien diktatuurin.

Toverit, porvariston täytyi luokkaetujensa vuoksi valehdella ja pettää työtätekeviä. Työläiset ja talonpojat ymmärsivät tämän kaiken. He oivalsivat, että vasta sitten kun valta tulee kuulumaan työtätekeville, ei tule olemaan valhetta, ei tule olemaan petosta eikä myöskään niitä kauhuja, joita proletariaatti ja talonpoikaisköyhälistö ovat joutuneet ja joutuvat kokemaan nyt, neljä vuotta kestäneen sodan jälkeen, porvariston vallassaolon aikana. Proletariaatti on käsittänyt, että on olemassa vain yksi ulospääsy — kapitalistien vallan kukistaminen, että työn ja pääoman kesken ei voi olla mitään sovintoa, josta menshevikit ja eserrät alituisesti puhuvat. Siperian työläiset ja talonpojat ovat todellakin maksaneet herkkäuskoisuudestaan kalliin hinnan — kymmeniä tuhansia ammuttuja ja kuoliaaksi piestyjä. Siperian työläisten ja talonpoikien veren vuodatus on ollut meille raskas kokemus, mutta me tiedämme, että tuo kokemus on opiksi heille. Tuo kokemus opettaa työläisille ja talonpojille parhaiten bolshevismia. Sen koettuaan työtätekevät joukot käsittävät, ettei keskitietä ole. Valinnan varaa ei ole: joko työläisten ja talonpoikien valta — Neuvostojen valta — tai kapitalistien ja tilanherrain valta. Porvaristo pyrkii voimalla ja petoksella sumentamaan työtätekevien tietoisuuden, mutta kaikki sen yritykset luhistuvat kuin korttitalo proletariaatin ja talonpoikaisköyhälistön tietoisuuden kasvaessa.

Denikinin sotaseikkailu, joka on Koltshakin antaman opetuksen toistumista Ukrainassa, panee Ukrainan työläiset ja talonpojat käsittämään virheen, jonka he nyt tekevät, koska eivät ryhdy riittävän tarmokkaasti taisteluun Denikiniä vastaan. Me tiedämme, että Denikinin isännöimisestä Ukrainassa ukrainalaiset työläiset ja talonpojat selviytyvät voimistuneina ja tulevat jo teoissa eivätkä enää vain sanoissa puolustamaan työläisten ja talonpoikain valtaa, samoin kuin nyt tekevät meidän siperialaiset veljemme.

Työläisten ja talonpoikain valta sanoo talonpojille ja kaikille työtätekeville: „Tulkaa kanssamme, rakentakaa omaa proletaarista valtiotanne. Katsokaa Koltshakin ja Denikin antamaa kokemusta, niin näette, millaista on elämä, kun ei ole Neuvostovaltaa”. Meille tuo kokemus on mitä parhainta agitaatiota.

Voimakas työläisten ja talonpoikain valta nujertaa kaikki tätä valtaa vastaan järjestetyt valkokaartilaisten salaliitot. Se lakaisee rautaluudalla petturit riveistään. Työläisten ja talonpoikain valta on rakentanut Punaisen Armeijan, on lähettänyt sinne spesialisteja ja ympäröinyt nämä specialistit komissaari-kommunisteilla. Olemme heittäneet pois Punaisen Armeijan riveistä kymmeniä pettureiksi osoittautuneita spesialisteja, mutta työläisten ja talonpoikain Punaisen Armeijan riveissä palvelee edelleenkin tuhansia, kymmeniä tuhansia sotilasspesialisteja, jotka täyttävät rehellisesti velvollisuutensa. Se on tärkein ja perusteellisin kokemus, jonka työtätekevien joukkojen poliittinen orjuudesta vapautuminen on antanut.

Toverit, kaikki mistä tänään teille puhuin, selviää jo muidenkin maiden työtätekeville. Kaikkialla kasvaa ja laajenee Neuvostojen valtaa vaativien työläisjoukkojen liike. Te tiedätte, että Saksan hallituksen johdossa ovat nykyään menshevikit, että Ententen asevoimat tukevat heitä, mutta siitä huolimatta saksalaiset työläiset vaativat Neuvostojen valtaa. Ja Saksan hallitus on pakotettu liittämään lähi päivinä perustuslakiinsa pykälän, joka laillistaa kaikkialla Saksassa työläisten edustajain Neuvostot. Näillä Neuvostoilla ei kuitenkaan ole oikeutta käsitellä maan poliittisen elämän kysymyksiä. Sosialipettureiden perustuslain mukaan Saksan Neuvostoilla on oikeus käsitellä ainoastaan maan taloudellista asemaa. Muista Länsi-Euroopan valtioista meille saapuu sangen vähän tietoja, sillä viholliset ympäröivät meitä joka puolelta, mutta ne tiedot, joita meille kuitenkin saapuu, puhuvat bolshevikeille myötämielisen liikkeen laajenemisesta ja voimistumisesta. Kerron teille erään pienen tapauksen, joka sattui Ranskassa ja joka kaunopuheisemmin kuin mitkään sanat todistaa oikeiksi päätelmäni ja sanoo teille hyvin paljon. Ranskassa ilmestyy kaksi bolshevistista sanomalehteä. Toinen niistä aikoi ottaa nimekseen „Bolshevikki”, mutta sensuuri (demokraattisessa Ranskassa on sensuuri!) ei hyväksynyt tätä nimeä,— sil-

loin lehti otti nimekseen „Kielletty Nimitys”. Ostaessaan tuon lehden ja nähdessään sen nimen työläinen lisää siihen „Bolshevikki”. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Toverit, sallikaa minun lopuksi tutustuttaa teitä tiedotukseen, jonka sain tänään tov. Zinovjeviltä, Pietarin työläisten ja puna-armeijalaisten edustajain Neuvoston puheenjohtajalta. Tov. Zinovjev tiedottaa minulle, että Pietariin on tuotu sata eestiläistä vankia, jotka ovat kertoneet hänelle seuraavaa. Valkoisessa Eestissä on pidetty työväen ammattiliittojen puoluejaoton konferenssi. Konferenssiin osallistui 417 edustajaa, joista vain 33 menshevikkiä, kaikki muut bolshevikkeja! (Myrskyisiä suosionosoituksia.) Konferenssi vaati rauhan solmimista Venäjän kanssa. Kun sen saivat tietää englantilaiset, heidän edustajansa saapui konferenssiin ja ehdotti Eestin valkokaartilaishallituksen kukistamista⁸, mutta vastaukseksi työläiset ajoivat hänet tiehensä ja vaativat rauhan solmimista Venäjän kanssa sekä paluuta rauhanomaiseen elämään. Silloin konferenssi ajettiin hajalle. Sata henkeä lähetettiin Venäjälle „bolshevismmin hakuun”; 26 henkeä pidätettiin ja heidät aiotaan ampua. Sellaisiin valkoisen Eestin edesottamuksiin me vastasimme esittämällä vetoomuksen Eestin työläisille ja väestölle, ja heidän hallitukselleen ilmoitimme, että ammuimme kaikki meillä olevat panttivangit. (Suosionosoituksia.) Mutta siellähän menshevikit ja eserrät tukivat hallitusta!

Pieni Eesti antoi puoluejaottomassa ammattiliittojen konferenssissaan asiaankuuluvan vastauksen voimakkaalle Englannille, Englannille, joka uhkaili meitä neljäntoista valtion liitolla.

Sallikaa minun puheeni päätteeksi ilmaista varmuuteni siitä, että Neuvosto-Venäjä, joka on kahden vuoden ajan niittänyt voittoja omassa maassaan,—voittaa kohta porvariston vallan kaikkialla maailmassa. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)